

KUNSTHISTORICKÉ STŘÍPKY

„Pro Vašíčkovy obrazy jsou příznačné dva rysy: za prvé plnokrevná urputná barevnost a za druhé nepřítomnost epických prvků.“

Helena Kroupová - Motalová - katalog výstavy v Domě umění v Brně, leden 1957

„Obrazy a akvarely Vladimíra Vašíčka mají svěžest a dychtivost barevné představitosti.“

Jiří Kotalík - Z pražských výstav, Literární noviny 18.1.1958

„Nikdy neztrácí ze zřetele, že přední funkcí umění je jeho funkce estetická, z čehož ...obraz je obraz a ne ilustrace k nějaké literární či filozofické pravdě.“

Vilém Jůza - Vladimír Vašíček, práce z let 1946 – 59, katalog výstavy, Slovácké muzeum v Uherském Hradišti, 1959

„Pro Vašíčka čisté barvy jsou jediným výrazovým prostředkem. Na obraze je s nimi zacházeno záměrně rozumově: nejen v zájmu vybudování obrazové plochy, v zájmu vytvoření nového obrazového prostoru, ale hlavně proto, aby byla zachycena ta část skutečnosti, kterou nevnímáme svými smysly.“

Alena Konečná - Vladimír Vašíček, práce z let 1956 – 59, katalog výstavy, Kniha-Kabinet umění, Brno 1959

„Dynamická metoda je prvním důsledkem Vašíčkova názoru. Je manifestací umělcovy svobody ... vypěstoval v sobě několik tvůrců, aby čelil zjalování, které číhá na ty, kdož opisují sami sebe. Aby se dobral pravdy. Aby zrušil nebezpečí osamělého. – Dráha Vladimíra Vašíčka tvoří oblouk smělého zdvihu, spějícího po křivce života a naděje. Po Vašíčkově křivce.“

Arsen Pohribný – katalog výstavy v Muzeu Trutnov, 1962

„Ale proč hovořit o obrazech jako o abstrakcích? Vždyť abstrakce je zobecněním konkrétního a obecné se znovu promítá prostřednictvím jednotlivin.“

Josef Maliva – z projevu na vernisáži v GVU Hodonín, 1965

Vašíčkův pozitivní rytmický a koloristický smysl by byl sám o sobě schopen působit jako jistá úleva v situaci, kdy tak velká část naší mladé tvorby je zaujata pochmurnou estetikou materiálního umění tmavým nebarevným malováním, zahořklým a zpovídacím se z lidské samoty.“

Jiří Padrta – Vladimír Vašíček, Výtvarná práce, č.1, 20.1.1966

„Obrazy Vladimíra Vašíčka kladou na diváka vysoké nároky. Je třeba si uvědomovat zákony hmoty a pohybu samy o sobě, abychom je mohli pochopit - ve výtvarném prepisu ...“

Zdena Čepeláková – katalog výstavy v GU Ostrov nad Ohří, 1966

„Vašíček musel pracovat za těžkých okolností, přesto mají jeho díla osobitý umělecký výraz a jsou umělecky svobodná.“

R.Hanhart, Kunstmuseum St.Gallen – k výstavě na tamní univerzitě, 3.11.1968

„České umění uplynulých dvaceti let má své velké tvůrce, jejichž dílo přijalo stigmata doby. Patří k nim i Vašíček? Ač malířův osobní osud by mohl dát přitavivou odpověď, obrazy hovoří zcela jasnou řečí ... Liší se téměř protikladně ... neusiloval o výpověď, ale o zachování hodnot lidského bytí ...“

Vilém Jůza – Vladimír Vašíček, obrazy z let 1949 – 1968, DU Gottwaldov 1969

„... pohyby se postupně stávají jediným předmětem Vašíčkova zájmu... Zdynamičtění statického, ozvláštňení všedního, to je základní linie současné Vašíčkovy tvorby.“

Václav Zykmond: Vladimír Vašíček, Výtvarné umění XX, 1970 č.3

„Osmdesátá léta jsou ve znamení nové podoby syntézy expresivního a konstruktivního přístupu ...Obraz se stává výpovědí o povaze malby ... V něm se zde Vašíček přibližuje tvůrcům tzv. analytické či fundamentální malby, ale jeho přístup je komplexnější a zároveň i vázanější k tradici ...“

Jiří Valoch – Vladimír Vašíček, katalog výstavy v Domě pánů z Kunštátu Brno 1986

„Vladimír Vašíček blížil se každé velké osobnosti evropské malby se svojí osobní výzvou ...

... výsledkem není ... že by ukázal že to umí také tak, ale vznikne dílo výrazně se hlásící do vývojové linie Vladimíra Vašíčka.“

František Dvořák – Projev malířského temperamentu, Lidová demokracie, 13.2.1986

„Autor se obrátil od povrchu k podstatě, od vnějšku k myšlenkové problematice jevů, jejichž smysl rozpoznává v dialektickém protikladu intuice a úvahy, citu a intelektu. Vašíček by mohl opakovat s Paulem Kleem, že nechce zobrazovat viditelné, ale činit viditelným.“

Luboš Hlaváček – Vladimíra Vašíčka doba sklizně, Výtvarná kultura XIII, 1989, č.2

„Celistvost Vašíčkova díla spočívá přes všechny mnohotvárné nuance a polohy tvoření především ve velkolepé obecnosti malířské výpovědi a ryzí čistotě výtvarného sdělení. Cítíme, že vznik každého obrazu je provázen bytostným smyslovým prožitkem malby samotné.“

Jaroslav Pelikán – Vladimír Vašíček, katalog výstavy na zámku Strážnice 1989

„Umělec ... představuje svoji koncepci světa, snaží se postihnout a fixovat svoji představu vesmírného řádu, v jehož intencích vzniklo dílo a k němuž by mělo směřovat i veškeré lidské bytí.“

Ludvík Ševeček – Vladimír Vašíček, obrazy, katalog výstavy, Státní galerie Zlín 1995

„Vašíčkovo abstraktní malířství je dílo obsáhlé, obsahově i formálně souvislé, složité ve vícevýznamovosti a multidimenzionální vrstevnatosti. Možno je jednoznačně pociťovat, ale nikoli interpretovat.“

Jaroslav Kačer – Čistý život obrazů Vladimíra Vašíčka, 52. bulletin Moravské galerie Brno a výstavní katalog 1996

„V historii se uplatňuje dílo Vladimíra Vašíčka úměrně tomu, kolik se zrodilo výtvarných umělců jeho typu. Nikdy jich nebylo mnoho, ale nějací byli a budou vždy, nebo skoro vždy. Nikdo není na světě sám; v krátkých časových úsecích snad, ale v delších ne. A v tom je záruka dějinné spravedlnosti. Už proto tvorba Vladimíra Vašíčka nepotřebovala žádného obhájce a nepotřebuje ani v dnešní době.“

Vlastimil Tetiva – vernisáž výstavy ve Wortnerově domě AJG v Českých Budějovicích, 15.9.2005